

Vragen Hoorzittingen Gedwongen Adopties

Mgr. Cosijns

Voorbeelden

- 19.12.1970
 - Geadopteerde (jongen) zoekt zijn geboortemoeder. Geboren te Dunkerque, afdeling Malo-les-Bains op 19.12.1970 om 1h40. Geboortegewicht 3kg600, 51cm, zwart haar. Adoptie geregeld door Caritas Catholica Roeselare (Rosa Hostens). Moeder was vermoedelijk 25 jaar op het moment van de bevalling, Belgisch, en heeft de naam Christiane opgegeven. De vader was vermoedelijk zwitsers.
 - Kind op zoek naar haar moeder. Het kind een meisje geboren op 24.02.1972 in Malo-les-Bains. Uur van de geboorte is niet bekend. Oorspronkelijke naam van het kind: Anne Marie Rose. Adoptiebureau: Tamar in Lommel.
- 03.04.1972
 - meisje, geboren in Frankrijk, kliniek Villette te Malo les Bains op 03.04.1972 is op zoek naar haar biologische moeder. Geboortuur : 8u55 op 8 1/2 maand zwangerschap. Geboortegewicht : 3.300 kg, 50 cm groot.
 - Gynaecoloog dokter Montauban uit Gent regelde de adoptie. Zuster Geert van het Sociaal Centrum "De Visserij" bracht de administratie in orde. Biologische moeder was 16 jaar oud op het moment van de geboorte en verbleef destijds vermoedelijk in Oost-Vlaanderen.
- 14.08.1974
 - Geadopteerde (meisje) zoekt haar geboortemoeder. Zij is geboren op 14 augustus 1974 in Frankrijk. Haar geboortegewicht was 3,8 kg., bij haar geboorte had ze gitzwarte haren. Mogelijk kan de naam HOUBRECHTS iets betekenen. De adoptie is geregeld via Tamar in Lommel.
- 23.12.1981
 - Geboortemoeder zoekt haar kind (weet niet of het een jongen of een meisje is), geboren op 23 december 1981, te Duinkerke (Frankrijk).Ze verbleef de laatste maanden van haar zwangerschap in Tamar, een tehuis voor ongehuwde moeders in Lommel, waar zuster Marie-Johanna toen directrice was. De adoptie zou naar alle waarschijnlijkheid ook door deze zuster geregeld zijn. Na de bevalling mocht ze het kind niet zien, niet aanraken, weet niet welk geslacht het heeft.....weet enkel dat "het" zwarte haartjes had, die ze in een glimp heeft kunnen opvangen. Drie dagen na de geboorte is het kind naar België gebracht.
- 23.02.1988
 - Moeder zoekt haar kind (zoon met geboortenaam David) geboren te Malo-les-Bains op 23.02.1988. Moeder wil te kennen geven dat ze haar

zoon nooit vergeten is en hoopt dat hij gelukkig is en contact opneemt als hij dat wenst. Ze zou hem heel graag ontmoeten.

Cijfers

- In hoeveel tehuizen werden adopties geregeld voor zwangere vrouwen? (Lommel, Kasterlee, Klemskerke, De Visserij in Gent ...)
- Heeft u zelf een zicht op hoeveel kinderen er zo geadopteerd werden?

Beschikbare informatie

- In september sprak de Kerk haar wil uit om mee te werken aan het zoeken naar informatie. Tehuizen waren verplicht om registers bij te houden: hoeveel zijn er ondertussen bij u terecht?
- Hoeveel heeft u er al overgedragen? Ik begrijp dat dit nog niet gebeurd is.
- De dossiers van Tamar zouden overgebracht zijn naar de adoptiedienst De Mutsaard in Antwerpen. Dat verklaart directrice Ann Vermassen in de krant De Gelderlander. Wat is de stand van zaken? Heeft De Mutsaard die nog?

Praktijken

- Heeft de kerk zelf een onderzoek gelanceerd zoals met het seksueel misbruik? Indien neen, waarom niet? Indien ja, wat heeft u geleerd?
- Werden er ook abortussen gepleegd zoals in boek van Carine Hutsebaut wordt beweerd?
- Sommige meisjes bevallen in Frankrijk sous X, sommige in België. Welke categorie meisjes werd naar Frankrijk gebracht?
- Een vrouw getuigde ook dat ze zonder haar medeweten gesteriliseerd was bij de bevalling. (Cyrella Vanseer, De Standaard, 3 oktober 2014)

Betalingen

- "Ik blijf zitten met het gevoel dat ik als baby ben verhandeld als koopwaar" – hoeveel geld verdiende de kerk aan adopties?
- Heeft u weet van het feit dat de ordes betaald werden voor deze 'diensten'? Hoeveel? Er wordt gewag gemaakt van bedragen tot 3.500 euro, kloppen die.
- Weet u dat er ook minderjarige meisjes moesten werken in Tamar? Dit werk was voor een bepaald bedrijf. Weet u waar het geld is dat de orde hiervoor betaald werd?
- Wie betaalde er voor het verblijf van de meisjes? De adoptieouders?

Excuses

- Is dit het laatste katholieke taboe? Voor het seksueel misbruik zijn er immers al excuses geuit. De kerk heeft naar mijn weten nog geen onderzoek gedaan en weigert op dit ogenblik excuses aan te bieden en haar communicatie lijkt op sommige momenten bot.
- Op het VTM-nieuws van 26 september sprak woordvoerder Scholtes over 'zaken van 60 tot 70 jaar geleden'. Maar het gaat over mensen van 30 tot 50 jaar oud die geen idee hebben waar ze vandaan komen, wat hun medische familiale geschiedenis is of waar hun kinderen zijn.

- Tommy Scholtes, VRT journaal, 27 september 2014: “‘Het is op dit ogenblik geen kwestie van excuses aanbieden. Waarom zouden wij? Dat is een kwestie van maatschappij in die tijd, toen het zo ging.’
- Dat, mgr Cosijns, kan nooit een geldige verklaring zijn. Het is altijd makkelijk de wereld in de achteruitkijkspiegel te aanschouwen dat besef ik, maar zelfs in de jaren 70 en 80 was kinderhandel niet in zwang. En instemming is een principe dat meer dan 200 jaar oud is.
- Ik begrijp niet waarom de kerk zo legalistisch is, het gaat hier toch over christelijke principes zoals barmhartigheid en vergiffenis?
- Contacten met collega’s uit Australië en Ierland?

Rietje Schouppen

Leven in Tamar

- Hoe kwam u daar terecht?
- Hoe verliep uw dag?
- Wie bleef er samen met u in het tehuis?
- Wat werd u verteld, dat u de baby weinig te bieden had? Dat het beter was als hij andere ouders zou hebben?
- Werd u vernederd? Chantal Vranken.

Bevalling

- Hoe verliep uw bevalling?
- Heb je uw baby mogen zien bij de bevalling? Heeft u die mogen vastnemen?
- Heeft u papieren getekend? Hoe gebeurde dat?
- Franstalige documenten?
- Hebben alle meisjes die u kende papieren getekend?
- Verdoving?
- Wat na de bevalling?
- Werd er daarna gedaan alsof u nooit bevallen was?

Zoektocht

- Hoe hebt u die zoektocht aangevat?
- Australische studie zegt dat veel geadopteerden uit gedwongen adopties geestelijke gezondheidsproblemen hebben. Was dat bij u ook het geval?
- Heeft u andere kinderen en was dat moment een trigger om verder op zoek te gaan?
- Uw zoon Eric heeft verklaard: “Ik wilde vooral weten waar ik vandaan kwam. Ik wilde het gezicht kennen van de persoon op wie ik leek. De grote vraag was ook: waarom had ze me achtergelaten? Maar ik ben nooit kwaad geweest. We kennen elkaar nu negen maanden en hebben intensief contact. Het is net een sprookje, maar dan echt gebeurd.”

Marleen Adriaenssens

Cijfers

- In Lommel zouden tussen 1970 en 1983 meer dan 700 meisjes bevallen zijn van kinderen die ze nooit meer te zien kregen – Is dat een correcte inschatting?
- In welke andere tehuizen zouden gelijkaardige praktijken hebben plaatsgevonden?
- Over hoeveel kinderen gaat het in totaal naar uw beste inschatting?
- Van hoeveel gevallen heeft u zelf weet?
- Werden de ordes betaald? Hoeveel?

Praktijken

- Een erg delicate vraag, maar ik moet ze stellen gezien wat dit parlement geleerd heeft uit zijn werkzaamheden rond historisch misbruik: heeft u ook weet van seksueel misbruik in dergelijke instellingen?
- Vrouwen werden ook door OCMW's naar Tamar gebracht.

Zoektocht

- In het boek van mevrouw Hutsebaut staat geschreven dat zowel moeders als kinderen die elkaar zoeken, elkaar telkens systematisch mislopen omwille van de fraude in de geboortektes. Hoe pakt de VZW die zoektocht aan? Op welke manier wordt die zoektocht praktisch gefaciliteerd?
- De manier waarop kinderen van moeders werden gescheiden was vaak hallucinant en abrupt. Verschillende experts zeggen dat dit zorgt voor zowel fysieke als mentale problemen bij zowel biologische moeders, biologische vaders en kinderen. Dat werd ook bevestigd in de studie van de Australische overheid. Wat merkt u hiervan in de praktijk?
- De manier waarop kinderen van moeders werden gescheiden was vaak hallucinant en abrupt. Verschillende experts zeggen dat dit zorgt voor zowel fysieke als mentale problemen bij zowel biologische moeders, biologische vaders en kinderen. Dat werd ook bevestigd in de studie van de Australische overheid. Wat merkt u hiervan in de praktijk?
- Naast de moeders, zijn er uiteraard ook de vaders die in deze situatie zitten, want lang niet alle zwangerschappen van die afstandsmoeders waren het gevolg van seksueel misbruik. Staat uw VZW ook in voor deze vaders? Kunnen deze ook hier terecht? En zo ja, op welke manier?
- Cyrelle Vanseer zegt in De Standaard: “Ik ben een moeder, maar wie gelooft me? Die nonnen hebben mijn leven verwoest. Ze zwijgen al dertig jaar en zullen dit potje blijven gedekt houden.”

En nu

- Kunnen excuses bijdragen aan het herstel van het leed?
- Wat verwacht u van ons?
- Vraagt onafhankelijk zoekregister – wat is er fout met het huidige? En een DNA databank.

Ariane Van den Berghe

Anderen

- Was niet enkel de kerk. OCMW's, voorlopers van CKG's, private personen zoals Thérèse Wante, ziekenhuizen, ...
- OCMW waren dus ook bemiddelaars, waarom hebt u geen informatie van hen? Zij zijn ook niet op onze uitnodiging ingegaan.
- Hoeveel dossiers zijn er binnen? Hoeveel via het zoekregister? Is dat de draagwijdte? In boek van Hutsebaut ' sous X': 30.000 tussen 1950 en 1985. In NL spreken ze van 15 tot 20.000 moeders.
- Hebben dat soort adopties tot 1989 plaats gevonden?
- Het feit dat er geen toezicht was, sluit niet uit dat de staat op de hoogte was van illegale adopties en onderschuivingen. Heeft u aanwijzingen dat dit het geval was? Had ze het moeten weten? Had ze moeten optreden?
- In Humo van 10 december 1987 staat op blz. 8 een artikel onder de titel: "Adopte: met wiens voeten speelt men hier?" Daarin wordt al gerefereerd naar adopties onder dwang.
- Hoe komt het dat Kind & Gezin nu pas in actie schiet? Dossiers zijn al langer bekend.

Vandaag

- Hoe zit het met de verplichting dossiers over te maken. [Werkt niet – zelfs 2X klacht neergelegd, gebeurt niets en één veroordeling maar niets in de praktijk]
- Gevaren in de huidige regelgeving?
- Kan u uitsluiten dat deze praktijken vandaag nog gebeuren?
- Stuit u zelf – toevallig – nog op zaken?
- Kunnen excuses bijdragen aan het herstel van het leed?

Uit Het Kind, het tijdschrift van het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn (N.W.K.), nr. 1 van februari 1949 :

- " Voor alleenstaande vrouwen is de moederschap veelal een ontzettend drukkende last. Vele dezer vrouwen, moesten zij aan haar lot overgelaten worden, zou onwillekeurig de verleiding overvallen zich van die last te ontdoen : haar kinderen zijn dan ook, meer dan andere, blootgesteld om slachtoffers te wezen.
- " Op eenvoudig verzoek worden deze vrouwen aanstonds opgenomen in de tehuizen voor moeders. Ze zijn er veilig en ontvangen er de zorgen die haar toestand vereist. De actie van de tehuizen voor moeders beperkt zich trouwens niet alleen tot het verlenen van gastvrijheid. Het is van belang bij deze vrouwen die altoos ongelukkig zijn en vaak ook slachtoffer, het gevoel van moederliefde te doen ontluiken daar de moederliefde de beste beschutting is die men het kind geven kan. In al deze tehuizen vindt de moeder een bezigheid in het opdrijven van het huishouden en het verzorgen van haar kind.
- " De tehuizen voor moeders worden door het N.W.K. aangenomen en gesubsidieerd ; alle moeten het reglement nakomen, maar alle behouden hun eigen karakter zodat ze elk een eigen stempel dragen.

- " Over het algemeen worden de aanstaande moeders er toegelaten, zodra ze tengevolge van haar zwangerschap niet meer in staat zijn in haar eigen midden te verblijven. Ze vertrekken pas wanneer het Bestuur alle zekerheid heeft omtrent het lot van moeder en kind ; de verblijftijd is door dit feit hoogst veranderlijk.
- " Sommige tehuizen voor moeders blijven rechtstreeks belang stellen in het lot van de moeders die, omdat ze niet meer naar hun eigen familie terug kunnen gaan, verlaten schepselen zijn, niet in staat om in de ganse last van haar kind door de vrucht van haar arbeid te voorzien.

Josse Tips

Functie

- Wat was de functie van Josse Tips vanaf het ontstaan van Tamar tot overname directie in 1983?
- U heeft nauw samengewerkt met zuster Marie-Johanne Palmaerts. U werd directrice in 1983.
- In een latere brochure naar aanleiding van haar vertrek in Tamar in 2006 schrijft ze zelf dat zij een bevoorrechte getuige was van het ontstaan en de evolutie van Tamar. Zij was voor een aantal uren ingeschreven in de vzw. Zij deed al jaren een gedeelte van de administratie en van de boekhouding. Zo kwam zij wekelijks in het huis, had contacten met de zusters en de bewoners.

Geld

- Waar is het geld dat de meisjes zouden verdienen in het werkhuis? Het bedrijf betaalde de zusters uit maar de meisjes hebben nooit een cent ontvangen. Waar zijn de boekjes waar de stukgoederen werden opgetekend?
- Aan wie werden de geboortepremies toegekend? Werden deze opgetekend?
- Wie ontving het leefloon of stempelgeld van de meisjes tijdens hun verblijf in Tamar? Zij hebben dit nooit ontvangen.
- Waar is het zakgeld van de meisjes, die geplaatst werden door het gerecht? Zij moesten regelmatig een document tekenen voor ontvangst, maar hebben nooit zakgeld ontvangen.
- Tamar kon rekenen op subsidies, giften, schenkingen en rijkelijke donaties. Toch is de financiële situatie bij de overname in 1983 niet rooskleurig. Waar gingen deze gelden dan naar toe?
- Werden de privéziekenhuizen in Frankrijk betaald om de kindjes mee te krijgen naar België?
- Wie betaalde het verblijf van het meisje en de bevallingskosten? De familie van het meisje? De adoptieouders, Of beiden? Werd er ook betaald als het meisje door de Jeugdrechter werd geplaatst? (ze kregen een forfaitaire dagvergoeding)
- P. 2 PV

Praktijken

- Werden geboortedata vervalst om zoeken moeilijker te maken?

- Lichtte u moeders in over hun recht om zich te bedenken binnen drie maanden na de bevalling?
- Heeft u in 1989 een erkenning gekregen om aan adoptiebemiddeling te doen?
- Wat was Hanna vzw met maatschappelijke zetel in Hasselt?
- De band met Tamar is er, door de directie die afgevaardigd bestuurder is van de vzw Hanna en door een aantal bestuurders die eveneens bestuurders zijn in de vzw Tamar..... De geboortemoeder wordt door een andere dienst, eventueel door Tamar, begeleid in haar vraag naar afstand. Maar dienst kan maar twee jaar bestaan wegens gebrek aan kinderen.

In een Recht van Antwoord van 7 december 1992, in een nationale publicatie schrijft u:

- “Dat sommige moeders het naar aanleiding van een adoptie zelfs jaren later nog moeilijk hebben, is begrijpelijk. Adoptie is echter in principe een juridisch onherroepelijk en onomkeerbaar gebeuren. Er is dus voor de afstand doende moeder en voor het kind geen weg terug.”
- “De adopties in de schoot van Tamar zijn steeds correct verlopen. Tamar is als instelling voor moeders en kinderen in nood immers bereid de betrokken personen te helpen : dit echter in de mate van het mogelijke daar Tamar reeds sinds 1983 een nieuwe directie kent en er bovendien sinds 1990 geen adopties meer worden verwezenlijkt.”
- Maar het is het een of het ander. Ofwel zijn adopties steeds correct verlopen ofwel wist u het niet...

Brochure 10 jaar Tamar, 1980:

- Blz 5 - 1.2. Slechts wanneer de jonge moeder ernstige geestelijke tekorten vertoont of gestoordheid om de eigen situatie te overzien en eigen beslissingen te nemen, kan men handelend en regelend optreden.
 - P. 26
- Cosijns: *"De klacht van spijtoptanten moeten we tegen deze achtergrond(en) begrijpen. De term 'gedwongen' roept het vermoeden op dat er sprake was van pure dwang en manipulatie, en dat is niet juist." En "Erkenning - met de nodige duiding - van die verantwoordelijkheid door zoveel mogelijk betrokkenen, kan heilzaam zijn voor de spijtoptanten."*
 - Men zegt dat er 34 van deze tehuizen in België waren. Enkele daarvan zijn opgericht door religieuzen. De religieuzen zijn daarin niet onderworpen aan de bisschoppen, zoals men soms denkt, maar zijn autonoom."
 - Het Wetboek van Canoniek Recht (Codex Iuris Canonici) weerlegt deze stelling heel duidelijk: cfr. Canons 576, 578, 579, 584, 589, 590, 591, 593 tot 595.
 - bv. canon 590: §1. Instituten van gewijd leven, op een speciale wijze immers tot de dienst van God en van de gehele mens bestemd, zijn op een bijzondere grond aan de hoogste overheid van de Kerk onderworpen.
 - §2. De afzonderlijke leden zijn gehouden de Paus als hun hoogste Overste te gehoorzamen, ook op grond van de gewijde band van gehoorzaamheid.
 - M.a.w. zowel de organisatie zelf, als de individuele leden van congregaties en kloosterorden die er deel van uitmaken zijn onderworpen aan het het pauselijke (ev. bisschoppelijk) gezag.
 - Waren uw oversten op de hoogte van deze praktijken?

- De prijzen die in krantenartikelen circuleren (tot 3500 euro per kind) doen sterk denken aan kinderhandel. Mevrouw Hutsebaut stelt dat het geld ging naar de kerk – meer bepaald naar zuster Marie-Johanne. Werd ook Tamar rijker van deze praktijken?
- De cijfers in de brochure maken ook rare sprongen zoals hieronder blijkt:

jaar	Baby's	atl mama's	verschil
1970	25	35	10
1971	29	37	8
1972	44	49	5
1973	29	51	22
1974	30	39	9
1975	30	35	5
1976	28	38	10
1977	27	38	11
1978	19	35	16
1979	16	31	15
	277	388	111

- Wanneer waren uw oversten op de hoogte van mogelijke problemen:
 - P. 2 PV1996: aangetekende brieven aan Danneels
- U deed de boekhouding:
 - In een zaak waar een priester een vrouw heeft zwanger gemaakt dmv verkrachting gebeuren er in drie stortingen (10.000 FR, 65.000 FR en 10.000 FR) toevallig tijdens e, na het verblijf van deze vrouw in Tamar

André Gielis (CIG De Merode) en Marc Thyssen, vzw Terloke

- Mail van 30 september
 - Uw Column in De Standaard onder de titel 'Spijt' heb ik met enige verontwaardiging gelezen.
 - Ook de toenmalige directrice Zuster Ida in Home Prinses de Merode wordt beschuldigd van gedwongen afstand en financieel gewin. Ik wil u graag uitgebreid te woord staan om toe te lichten welke fabels hierbij door de journaliste werden verspreid.

- U noemt het fijntjes een 'donatie', maar bevestigt hiermee nog maar eens de beeldvorming dat er kinderhandel in het spel was en dat de zusters zich verrijkten met de adopties. Hebt u hiervan enig materieel bewijs? Of alleen de roddelinformatie?
- In een zaak waar een priester een vrouw heeft zwanger gemaakt dmv verkrachting gebeuren er in drie stortingen (10.000 FR, 65.000 FR en 10.000 FR) toevallig tijdens e, na het verblijf van deze vrouw in Tamar
- Mijn verontwaardiging betreft ook de manier waarop u de bisschoppen benadert. De reden waarom er (nog) geen excuses worden aangeboden ligt vooral hierin dat de bisschoppen pas vrij recent in deze problematiek werden betrokken.
 - Artikel in Humo van 1987
 - Zie hierboven over brieven aan Danneels van 1996
 - Werkgroep Mensenrechten in de Kerk al sinds de jaren 1992 deze problematiek aankaarten bij de bisschoppen
- Moeten er excuses komen voor een praktijk die destijds (jaren 60-70-80) door maatschappij, overheid en wetenschap aanvaard werd als een valabele en legitieme oplossing voor de problemen van een aantal (niet alle !!) ongehuwde moeders ? Excuses zijn alleen nodig als die praktijk niet op legitieme wijze werd uitgevoerd, en dat moet verder onderzocht worden.
- Is het niet al te gemakkelijk om dan in een column in te spelen op 1 of 2 zinnnetjes van Tommy Scholtes, geplukt uit een ruimer interview?
- Cosyns:
 - In Home Prinses de Merode werd trouwens ooit een kind na 4 maanden en op vraag van de moeder bij de adoptieouders weggehaald en verenigd met de moeder.
 - Wat men aan de adoptieouders vroeg, diende om de adoptieprocedure (uitgevoerd door het adoptiewerk) te bekostigen, ook de vrijwillig gegeven gelden en giften. Trouwens sommige tehuizen kwamen geld tekort en de religieuzen moesten het met hun geldelijke middelen steunen

Carine Hutsebaut

- In het boek besluit u duidelijk dat de adopties niet waren voor het welzijn van de kinderen, maar wel voor *het welzijn van de geldbeugel van de kerk*. Het is een donker netwerk van leugens en troebele financiële handel. Waren er volgens u geen andere, meer humane drijfveren voor de kerk?
- Kan u iets zeggen over het vervalsen van geboortedata?
- U legt zeer sterk de nadruk op de persoon van Marie-Johanne, is zij, volgens u, de centrale spil in het hele verhaal? Zijn er nog andere actoren die een centrale rol gespeeld hebben? In welke mate is was bijvoorbeeld de toenmalige bisschop van gent, msg. Albert Van Peteghem, op de hoogte van de handel?
- Het gaat al te vaak over de moeders in dit verhaal. U haalt terecht aan in uw boek dat ook de vaders niet mogen vergeten worden. Erwin wist dat hij papa geworden was, maar wist niet wat er allemaal met Tine – de mama – gebeurde. Zijn er naast het verhaal van Erwin in het boek nog andere belangrijke elementen inde verhalen van de papa's?

- Uw boek verscheen voor de feiten ook in andere landen – Australië, Nederland, Ierland – aan het licht kwamen. Hoe plaats u de feiten uit België in die context? U merkt in uw boek ook verschillen op tussen Vlaanderen & Wallonië, maar het was een bredere problematiek dan louter Vlaanderen, zo blijkt. Hoe bekijkt u bijvoorbeeld het onderzoek van de Australische overheid? Wat kunnen we daar van leren in uw ogen?
- U sluit uw boek af met een positieve noot: er werden stappen ondernomen voor het oprichten van een DNA-databank onder impuls van Marcel Paesemans, lid van de associatie ICMAC. Hoe staat het daar ondertussen mee? Functioneert dit systeem naar behoren? Hoe vaak wordt de databank geraadpleegd?
- Hoeveel dossiers zijn er binnen? Hoeveel via het zoekregister? Is dat de draagwijdte? In boek van Hutsebaut ' sous X': 30.000 tussen 1950 en 1985. In NL spreken ze van 15 tot 20.000 moeders.
- Hebben dat soort adopties tot 1989 plaats gevonden?
- Het feit dat er geen toezicht was, sluit niet uit dat de staat op de hoogte was van illegale adopties en onderschuivingen. Heeft u aanwijzingen dat dit het geval was? Had ze het moeten weten? Had ze moeten optreden?

Bruno Vanobbergen

- OCMW waren dus ook bemiddelaars, waarom hebt u geen informatie van hen? Zij zijn ook niet op onze uitnodiging ingegaan.